Széchenyi István, a magyar gazdaság megteremtője

Széchenyi-emlékünnepséggel kötötte egybe a Romániai Magyar Közgazdász Társaság a kolozsvári székhelyének tetőterében berendezett előadóterem november 17-én megrendezett felavatását. A mintegy ötven közgazdász és érdeklődő értelmiségi jelenlétében tartott rendezvényen elhangzott előadásokban közösségünk neves történészei és közgazdászai gróf Széchenyi István életpályáját szemlézték, különös hangsúlyt fektetve „a legnagyobb magyar" gazdasági gondolkodásának az akkori magyar társadalomra kivetített vonatkozásaira.

Egyed Ákos történész „Széchenyi és Erdély" című előadása, Péter György egyetemi tanár a „Széchenyi, a magyar nemzetgazdaság megteremtője" dolgozata, illetve Csetri Elek történész „Széchenyi és Wesselényi barátsága" témájú hozzászólása mintegy körültekintőbb szemléletet alakított ki a jelenlévőkben a 19. század eleji Magyarország egyik meghatározó személyiségéről.

Széchenyi István az ország legjelentősebb birtokosaként a liberális nemesi mozgalmak elindítója volt a reformkorban. Egész életét, munkásságát a haladás eszméinek rendelte alá, küzdött az ország polgárosodásáért, a gazdasági előrehaladásért. A '48-as első felelős magyar kormányban a közmunka és közlekedésügyi miniszter tisztét töltötte be.

Hamar felébredt érdeklődése Magyarország gazdasági és kulturális élete iránt. 1815–1825 között már többször bejárta Nyugat-Európát. A fejlett polgári államokban látottak és tapasztaltak arra ösztönözték, hogy hazája elmaradott állapotán változtasson, s erre megnyerje elsősorban a nagybirtokos osztály tagjait. 1822-ben angliai mintára meghonosította Pesten a lóversenyeket, és 1825-ben létrehozta az Első Lótenyésztő Egyesületet. Ő az első főrendi, aki 1825-ben az országgyűlés felsőházában anyanyelvén szólal fel. 1825. november 3-án az alsótábla kerületi ülésén, felsőbüki Nagy Pál hazafias beszédét követően birtokainak egy évi jövedelmét (60 000 Ft) felajánlotta a Magyar Tudományos Akadémia létrehozására. E tettét követően ő lett konzervatív kortársai szemében a „bolond gróf", aki 1827-ben Pesten megalapította a Nemzeti Kaszinót. 1828-ban jelent meg első könyve (*Lovakrul*), 1830 elején jelent meg *Hitel* című munkája. A *Hitel* az 1830-as években kibontakozó, a polgárosodást, a korszerű kapitalista viszonyok kiépítését célzó reformmozgalom programjává vált. Az arisztokraták nagy része Széchenyi ellen lépett fel; állásfoglalásukat Dessewffy József foglalta össze *A „ hitel „ cz. munka taglalatja* címmel (Kassa, 1831). Ez Széchenyit *Világ* című válaszirat-ának közzétételére (1831) serkentette. Ebben– bár kevésbé zárt logikai összefüggésben– világosabban kifejtette a nemze-

Az elõadók: Péter György (balról jobbra), Somai József, Csetri Elek és Egyed Ákos

ti átalakulás útját és teendőit; a célhoz vezető út a vagyonosodás és a szellemi előrehaladás, mindennek előfeltétele a polgári szabadság, akadályai pedig a nemesi előjogok és a jobbágyrendszer. Az 1831-i nagy parasztmozgalom, a kolerafelkelés után *Stádium* című művében tizenkét törvényjavaslatba foglalta követeléseit. A *Stádium* kinyomtatását a cenzúra megtiltotta. Külföldön adta ki, 1833 őszén jutottak Magyarországra becsempészett példányok. Részt vett a dunai gőzhajózás életre hívásában (1831), a pesti Hengermalom és a Kereskedelmi Bank alapításában, létrehozta Pest egyik első nagyipari üzemét, az óbudai hajógyárat és a téli kikötőt (1836), szorgalmazta a Duna–Tisza-csatorna építéséről szóló törvény jóváhagyását, foglalkozott a magyar színház kérdéseivel; példájával és ösztönzésével elősegítette a bortermelés és selyemhernyó-tenyésztés fejlesztését, kir. biztosként irányította az Al-Duna szabályozását és a később róla elnevezett al-dunai út építését (1835–37); nevéhez fűződik a Lánchíd létrehozása, amelyen először kötelezték a nemeseket hídpénz fizetésére. Az állandó híddal dédelgetett tervét is siettetni kívánta: az ország fővárosává emelni Pest-Budát; ezt a Szépészeti Bizottmányban kifejtett működésével maga is segítette. Az 1840-es években a Tisza-szabályozás és ármentesítési munkák megindítása (1845-46), a balatoni gőzhajózás életre hívása (1846) emelkedik ki gyakorlati tevékenységéből. Politikai programjában egyre inkább szembefordult a köznemesi reformellenzék soraiban mutatkozó mind határozottabb tendenciákkal.

Először barátjával, Wesselényi Miklós báróval hasonlott meg, már az 1830-as évek elején. Az első reformországgyűlés (1832-36) harcaitól távol tartotta magát, de Kossuth Lajos 1841. jan. 2-án megindított *Pesti Hírlap*ja már nyílt fellépésre késztette Kossuth ellen, *Kelet népe* (1841)c. művében azzal vádolta Kossuthot, hogy „izgatásával" veszélyezteti a békés reformtörekvéseket. Az MTA 1842-i nagygyűlésén tartott nagy feltűnést keltő ünnepi beszédében elítélte az erőszakos magyarosítást. Kossuth gazdasági kezdeményezéseit: a Védegylet, a Magyar Kereskedelmi Társaság alapítását is azért támadta, mert attól tartott, hogy ezek a Béccsel való összeütközés és a forradalom felé viszik az országot.

A Széchenyi életpályáját és gondolkodását ismertető előadások mellett Somai József, az RMKT elnöke Széchenyi eszméinek a Brassai Sámuel kolozsvári közgazdász munkásságában, írásaiban való előfordulását szemlézte, idézeteket olvasva fel Brassai Széchenyire utaló feljegyzéseiből.

INCZE FERENC

„Az erdélyi magyar gazdasági gondolkodás" című tanulmánykötet bemutatása

A múlt gondolata a jövő akarata?

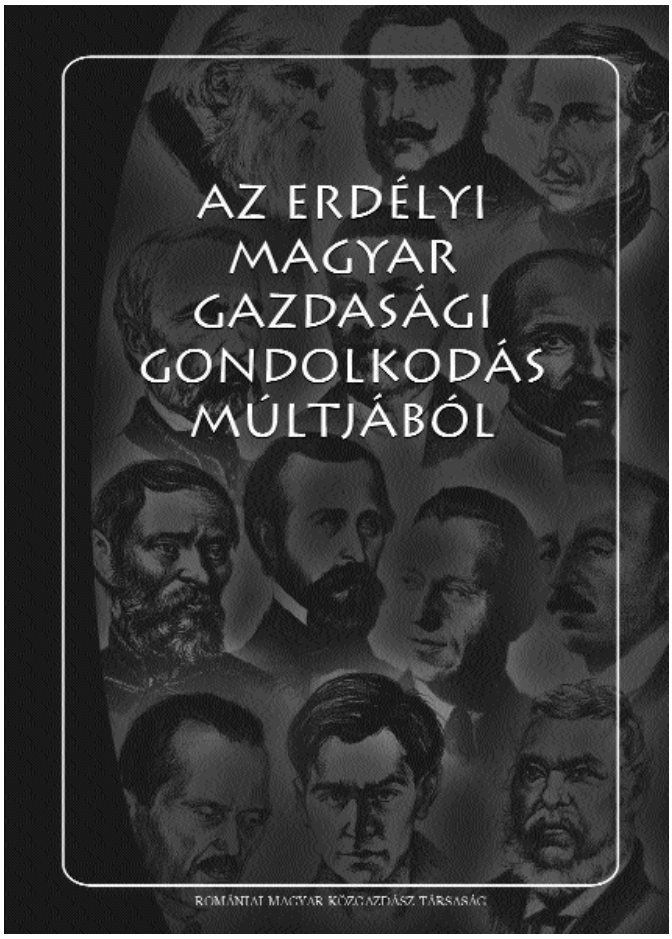
KÓNYA-HAMAR SÁNDOR

A hiánypótlás tényének megállapításán és az esztétikai élmény alkalmán túl – hiszen ezt jelenti a Romániai Magyar Közgazdász Társaság gondozásában megjelent „Az erdélyi magyar gazdasági gondolkozás múltjából" című kötet – igaz az a gondolat, hogy nekünk nemcsak a napi politikai taktikára kell alapozni, hanem történelmi, szellemi és erkölcsi stratégiánkat készítve, föl kell leltározni múltunkból mindazt, melynek úgyis megvannak és meglesznek mindennapi és politikai következményei. Hiszen jó gazdaságpolitikai érv szerint: a bumerángok mindig visszatérnek. Ahogyan igaz az a kronológiai tény is, miszerint a gazdaságpolitikai gondolkodók – és nemcsak elméleti szinten – azóta próbálják megfejteni a gazdasági ciklusok titkát, amióta a Biblia szerint József megjósolta a fáraónak, hogy hét bő esztendőre mindig hét szűk év következik. Persze ez fordítva nem ugyanúgy igaz, legalábbis sohasem bizonyult annak. Legújabban pedig a globalizáció döbbenetével meglepett XXI. századi ember is megpróbál olyan egységes világképet teremteni, amelyben egyformán otthonra talál az időben korlátozott emberi lét és az időbeli korlátokat lerázó történelem, miközben a mindenkori emberi érv a gazdasági piac és a kulturális gettó élettere között megújuló feszültségekben ugyanazt az otthont keresi. Mert a történelmi és társadalmi tanulás a sokféle érték alkotó elsajátítása, és ez nemcsak szerepválasztás és szerepvállalás, hanem szerepteremtés is. Pontosan azért, mert Erdély saját társadalmának nemcsak élettere volt, de sorsa, tudása és kultúrája is. Mozgástér tehát vagy kényszerpálya? Mindez csakis érték és érdek viszonyával vitatható ma is. Ahogyan a politikai hatalom mit sem ér kézzelfogható gazdasági háttér és tudás nélkül.

Jelen kötet pontosan annak a föltérképezése, mely politikai és gazdasági értelemben az önálló Erdély megszületése óta érvényes, későbbi impériumváltozások idején is. A választás reményével és tapasztalatával közelítve egyben összehasonlító és hivatkozási alap Európa gazdaságpolitikai történetében is. Hiszen a gazdaságpolitikai elmélet Adam Smith-i megteremtése óta az emberiséget próbára tevő három legfontosabb gazdasági esemény (az ipari forradalom, a nagy gazdasági válság, majd a számítógépes forradalom) következményei térségünkre éppúgy érvényesek, mint egyidejűleg a világ bármelyik pontján is. Információval fölvértezve,

s e tudományág örököseként, ennek a könyvnek, felleltározási szándéka nem az információk unalomig való ontása, de tömören és eredményesen olyan elmélkedésre serkent, mely a következő kérdéseket fogalmazza meg:

1. Igaz-e, hogy a valós világ és a közgazdaságtan közötti kapocs mindig is a politika volt?

2. Igaz-e, hogy a gazdaságpolitika történetét végigkísérik a közgazdászok és az államvezetés, kormányzat közötti összeütközések és nagy ritkán az együttműködés?

3. Ezért igaz-e hogy legtöbbször a közgazdászok voltak azok, akik leleplezték az európai monarchiák és a nagy kereskedőtestületek „vérfertőző" kapcsolatát? Ugyanis a vérfertőzés mindig közeli rokonságra utal. Stb.

De a kérdezőt mindig a válaszadás veszélye fenyegeti, s e könyvben a XVIII. századi erdélyi gazdasági gondolkodástól a XX. századi Erdély közgazdaságtudományi fejlődéséig megtalálható mindaz, amire büszkék is lehetünk, hiszen a választás tényét is tartalmazza.

Ám a közgazdaságtan olyan értelemben is a választás tudománya, hogy egy-egy elméletét ugyanolyan jól meg lehet világítani egy szellemes anekdotával, mint hosszú matematikai levezetésekkel. Gyakorlati értelemben ugyanis éppen arról van szó, hogy mi váltja ki esetenként nemcsak a szakemberek, de a társadalom bizalmát is egy-egy gazdasági elmélettel, ötlettel szemben. Vagy éppen mi nem? Mert a következmények is aszerint alakulnak és következnek. És azok nem mindig szórakoztatóak, de annál szemléletesebbek, akárcsak mindennapi életünk. És így igaz ez erdélyi értelemben is. Ezért jutott el például Wesselényi Miklós – igaz, hogy Széchenyi nyomdokain – Smith, Ricardo és Bentham közgazdasági tanáig, ezért hozta haza Erdélybe Bölöni Farkas Sándor amerikai tapasztalatait és ugyancsak ezért jutott a ricardoi közös nevezőre Brassai Sámuel is. A sort pedig folytathatnánk gróf Mikó Imrétől, Berde Áron, az első erdélyi közgazdász professzorral Szász Pálig, az EMGE vezéralakjáig, s tanulva az erdélyi magyar szövetkezetek fél évszázadából is.

A neves amerikai közgazdász, Todd G. Buchholz nemrégen könyvet írt „Új ötletek halott közgazdászoktól" címen. Nem különb feladatot teljesített, és emlékeztetőt adott a kezünkbe, mint erdélyi visszatekintésben az immár bemutatott könyv szerzői és szerkesztői. Akiknek mindezért a legnagyobb köszönet és elismerő tisztelet.

Végezetül hadd emlegessük fel a gazdaságilag legbölcsebb mondást: „Ne tedd az összes tojást egy kosárba!" Ez nemcsak a mondabeli lúdanyó méltó bölcsessége, hanem olyan fura aforizma, mely erdélyi vonatkozásban is igaz, és befektetési tanács, mert minden kockázat nélkül kimondja: ezt a könyvet azért kell megvenni, mert minden magyar erdélyi értelmiségi könyvespolcán már ott van a helye. És nemcsak „egyetlen lúdtojásként", melyből a múlt gondolata a jövő akarataként kelhet ki!

Rossz pénz, jó pénz – beszámoló a közgazdaságtani vetélkedőről

MIKLÓSI TIBOR

Szeptember–októberben rendezték meg a „rossz pénz, jó pénz" elnevezésű tantárgyversenyt, az erdélyi középiskolákban magyarul tanuló XII. osztályos diákok közgazdasági vetélkedőjét. A versenyt kezdeményezte és a versenytételeket összeállította Miklósi Tibor volt középiskolai tanár, a finanszírozás megpályázását és a szervezést a szamosújvári Téka Alapítvány vállalta. A rendezvényt az Illyés Közalapítvány 75 ezer Forint értékben támogatta.

A szervezők a tantárgyversenynek három fő célkitűzését rögzítették:

1. A tantárgy gyakorlatorientáltságának fokozása. Tanteremben elsősorban a közgazdaságtan elméleti alapjainak elsajátítására nyílik lehetőség, az elméleti ismeretek gyakor-

latbeli jelentőségét már nem minden esetben ismeri fel a diák. Márpedig a tantárgy épp azáltal kedvelteti meg magát a tanulóval, hogy a környező világ összefüggéseire is magyarázatot nyújt. A közgazdaságtanóra ezáltal élménnyé válik, az iskolás ragaszkodása a gazdaságtan iránt pedig életreszóló lesz. A versenytételek összeállításánál ezt a kritériumot engedtük elsősorban érvényesülni.

2. A magyar nyelvű középiskolai gazdasági tanítás nehézségeinek és akadályainak a felmérése. Számos végzős tanuló magyarországi társáénál szegényebb ismeretcsomaggal hagyja el az iskolapadot és iratkozik be a felsőoktatási intézmények közgazdasági karaira. A hiányt legtöbb esetben a 4-5 egyetemi év alatt sem sikerül behozni. Így a fiatal pályakezdő lényeges lépéshátránnyal vág neki a szakmának is, mindazokkal szemben, akik egy gondosabb taníttatásnak lehettek részesei.

3. Megmérettetések hiányában a diák képtelen saját helyét felmérni a „kisközgazdák társadalmában". Nincs alkalma megállapítani azt, hogy ő mint „diák-humántőke" menynyit is ér. A siker élményével ritkán találkozik, márpedig az elismerés a továbbtanulásban jelentősen motiválná őt. Mindezek negatív visszaütői lehetnek a későbbi munkahelykeresésnek is. A „rossz pénz, jó pénz" vezérgondolatként vallja, hogy aki saját képességeit díjazva és elismerve látta, nagyobb átütőerővel és önbizalommal jelenik meg a munkaerőpiacon is.

A rendezvény kivitelezése szükségesnek tűnt, hiszen a tanfelügyelőségek által szervezett tantárgyolimpiák távolról sem teljesítik a fenti három célkitűzést.

A vetélkedő két fordulóban zajlott le. A selejtező szakasz során a részt vevő diákok a szeptember 19-én, postán szétküldött versenytételeket oldották meg, majd küldték vissza a szervező alapítványhoz. A selejtező írásbeli vizsgából (tesztkérdések+igaz-hamis kérdések+gyakorlatok+rövidválaszos kérdések), valamint hat javaslat közül szabadon választható esszétéma kidolgozásából állt. A hat esszéjavaslat, zárójelben a választás gyakorisága: Önérdek és együttműködés (5%), Homo Economicus (5%), Pénz- és tőkepiac (25%), A menedzser (50%), Gazdaságtan: tantárgytól a gyakorlatig (5%) és Gazdasági jólét – vásárlóerő (10%). Az esszék kidolgozása előre megadott gondolatsor felhasználásával történt. A selejtező írásbeli vizsgája a helybeli szaktanár felügyelete alatt zajlott. Hat városból (Csíkszereda, Kolozsvár, Nagybánya, Segesvár, Sepsiszentgyörgy, Udvarhely) 20 tanuló küldött vissza megoldott tételt, és a legjobb 15 megoldás szerzője vehetett részt az október 27-én, Szamosújváron megrendezett második versenyszakaszon, a döntőn. Háromórás írásbeli és 1,5 órás csoportos beszélgetés volt a döntőbeli megmérettetés eszköze.

A verseny lefolyását versenybizottság ügyelte fel, tagjai: dr. Kerekes Jenő egyetemi tanár, dr. Birtalan Ákos parlamenti képviselő, egyetemi adjunktus, Sztakics Éva szakközépiskolai tanár. A verseny a világhálón is követhető volt, a *Transindex* közszolgálati portál szerkesztőivel való rendkívül hatékony és nyitott együttműködés jóvoltából. Résztvevők és érdeklődők a cím alatt értesülhettek a helyes megoldásokról, a továbbjutók névsoráról stb. Arcot és egyéniséget nyújtott a vetélkedőnek a Könczey Elemér grafikus megtervezte logó, a verseny a szuggesztív ábrának is köszönhetően könnyen a tanulók bizalmába férkőzött. Az első három helyezett 2,5 millió ROL értékű alapból pénzdíjban részesült, a 15 döntős mindegyikét az RMKT könyvjutalommal díjazta.

Befejezésként zárjuk a beszámolót egy versenyző diák szavaival: „…ez a verseny többet ért, mint maga az érettségi".

RMKT-vándorgyűlés 2001 – Sepsiszentgyörgy

„Vállalkozásfejlesztés – Környezetgazdálkodás" címmel szeptember 28–30-án Sepsiszentgyörgyön tartotta ez évben tizedik jubileumi közgazdász-vándorgyűlését a Romániai Magyar Közgazdász Társaság (RMKT). A rendezvényen közel százötven közgazdász, külföldi és belföldi vendég jelent meg. A plenáris üléssel kezdődő konferencián házigazda minőségében Baki Éva, a helyi RMKT szervezetének elnöke köszöntötte a jelenlévőket.

A sepsiszentgyörgyi színház termében a vándorgyűlés nyitóbeszédét Somai József, az RMKT országos elnöke tartotta. Ezt követően hat rangos szakember tartott előadást, amelyet mindegyikét hasznos, élénk vita kísérte. A következő előadások hangzottak el: „Védhető-e a környezet üzleti alapon" – dr. Kerekes Sándor, a Budapesti Közgazdasági és Közigazgatási Egyetem Környezetgazdálkodás tanszékének vezetője és a budapesti Környezettudományi Intézet igazgatója; „Agrárpolitika és vidékfejlesztés" – dr. Elek Sándor, a budapesti Környezettudományi Intézet igazgató-helyettese, egyetemi tanár; „A környezetgazdálkodás kérdése, figyelemmel Románia európai uniós csatlakozására" – dr. Dan Manoleli, a Bukaresti Közgazdasági Egyetem Környezetvédelmi Tanszékének egyetemi professzora; „A környezettudatos szemlélet szerepe a gazdálkodószervezetek irányításában, összefüggésben a munkahelyi egészség-

védelemmel és munkabiztonsággal figyelemmel az európai normatívákra" – dr. Baracskay Ernő, a Dunaferr Rt. – Dunaújváros egészségvédelmi és munkabiztonsági igazgatója; „Tőkeszerzés Romániában: a magántőke szerepe a vállalatok finanszírozásában" – Marc Canizzo, Osprey Capital partner, „A Kovászna megyei vállalkozói réteg fejlődése és törekvései" – Rosner Herman, a Kovászna Megyei Kereskedelmi és Iparkamara elnöke.

A résztvevők szekcióüléseken folytatták munkálataikat, és vitázhattak az adott téma változatos kérdéseiről. A részt vevő közgazdászok három témakörben tartott szekcióülés között választhattak: a környezetgazdálkodás szekcióban a vitaindító előadást dr. Mócsi Ildikó, a kolozsvári BBTE fizika és kémia szakának előadótanára tartotta „A környezetvédelem gazdasági vetületei és romániai szabályozása" címmel; a vállalkozásfejlesztési szekció vitaindítójaként dr. Birtalan Ákos parlamenti képviselő a „Kis- és középvállalkozók helye és szerepe Románia gazdaságában" című előadást mutatta be; a területfejlesztési szekciót pedig Zsombori Vilmos, a Hargita Megyei Tanács elnöke vezette be az „Eredmények és kihívások – a megye szerepe a térségfejlesztésben" dolgozat bemutatásával.

A vándorgyűlés témaválasztásával a Közgazdász Társaság két fontos célt követett, elsősorban a közgazdászok érdeklődését felkelteni és a környezetgazdálkodásban betöltött szerepük felelősségteljességét hangsúlyozni, másodsorban a közvélemény figyelmét felkelteni korunk egyik legidőszerűbb kérdésére, s a környezetvédelem fontosságára terelni.

Végül a rendezvényt az RMKT X. vándorgyűlésének jubileumi megemlékezése zárta. Ez alkalommal köszöntőbeszédet tartott dr. Kerekes Jenő, az RMKT tiszteletbeli elnöke, György Zsolt, a Kovászna Megyei Tanács alelnöke és Czimbalmos Kozma Csaba, Sepsiszentgyörgy alpolgármestere.

KELEMEN JUDIT

Újdonságok a gazdasági és pénzügyi jogszabályozásban – XI. rész

(folyamatos ismertetés)

A *Hivatalos Közlöny* I. részének 517/2001 – 767/2001. számaiban megjelent gazdasági, pénzügyi újdonságok a következő témaköröket ölelik fel:

1. adózás, adóbevallás;
2. állóeszközök amortizációja, felértékelése;
3. munkabérszerződések, munkabérre befizetendő összegek;
4. vám, áfa, luxusadó, pénzmosás;
5. privatizáció, kedvezmények kis- és középvállalatok részére, mezőgazdasági pénzkiegyenlítések, tőzsdepiaci normák;
6. pénzügyi auditálás, könyvvizsgálás;
7. nyugdíjak, ösztöndíjak;
8. könyvviteli normák, hitelszövetkezetek működése;
9. ingatlanok visszaigénylése, tűzoltósági kötelezettségek;
10. külföldi utazás.

1.1. A 483, 484-es törvény (614/2001. sz. H. K.) hatályon kívül helyezi a 17/1997-es és a 46/2001-es sz. kormányrendeletet, amely szerint a külföldön végzett és hazatérő egyetemi diákok kedvezményben részesülhettek.

1.2. Az 1922/2001-es sz. pénzügyminisztériumi rendelet (630/2001. sz. H. K.) tartalmazza a 2001-es év IV. negyedévében használandó adózási rácsokat, valamint a nem adózandó összeget 1 300 000 lejben állapítja meg (nyugdíjak esetében pedig 2 900 000 lejre).

1.3. A 506/2001-es sz. törvény (648/2001-es sz. H. K.) jóváhagyja a 13/2001-es sz. sürgősségi kormányrendeletet, amely a fiskális ellenőrzések elleni panaszok orvoslásának módját írja le. A Pénzügyminisztérium e törvény alkalmazására 30 napon belül módszertani normákat dolgoz ki és a *Hivatalos Közlöny* ezeket kötelező módon közli majd. A 2188/2001.11.06-i pénzügyminisztériumi rendelet (718/2001.11.12-i sz. H. K.) tartalmazza az adófizetők panaszainak orvoslására vonatkozó módszertani normákat.

1.4. Az 549/2001-es sz. törvény (676/2001-es sz. H. K.) jóváhagyja a 93/2000-es sz. kormányrendeletet, amely megváltoztatja a 82/1998-as sz. kormányrendeletet, következőképpen azok a román állampolgárok, akik nem rendelkeznek romániai lakhellyel, valamint azok a külföldi természetes személyek, akik Romániában kapnak fizetést, kötelesek adófizetőkként bejelentkezni, hogy az adózási kódot megkapják.

1.5. A 1043/2001-es sz. kormányhatározat (682/2001-es sz. H. K.) megváltoztatja a 670/1999-es sz. és az 564/2000-es sz. kormányrendeletet, a késési kamatot 0,1%-ban állapította meg.

1.6. A 2103/2001-es sz. pénzügyminisztériumi rendelet (720/2001.11.12 sz. H. K.) kötelezi azokat az adófizetőket (csak jogi személyeket), akik 2000.12.31-én tartozásaikat 2001.09.30-ig még nem fizették ki, hogy az adóikat és különleges alapokat beleszámítva a késési kamatokat is a megadott típusnyomtatvány alapján közöljék a területi pénzügyi igazgatóságokkal.

1.7. A 661/444/2.196/2001-es sz. minisztériumok közötti rendelet (746/2001-es sz. H. K.) tartalmazza azokat az informatikai szakokat és tevékenységi ágazatokat, amelyekért nem kell fizetni személyi jövedelemadót a (4079/268/1.480/2001-es sz. minisztérium közötti rendelet szerint 441/2001-es sz. H. K.). A kedvezmény csak a munkabér alapra vonatkozik, és csak akkor lehet

alkalmazni, ha legalább 10 000 USD volt azalkalmazotra eső termelés értéke az előző évben. Külön nyilvántartást kell vezetni erre a célra, amely külön szerepel a nyersmérlegben.

3.1. A 331/2001-es sz. egészségügyi biztosító rendelete (518/2001-es sz. H. K.) tartalmazza az egészségügyi alapba való befizetés végrehajtására vonatkozó módszertani normákat.

Minden hónap 25-éig az előző hónapra vonatkozóan a munkáltatók kötelesek leadni az új típusnyomtatvány szerint az egészségügyi biztosítási alapba való tartozásaikról szóló adatokat és a befizetést igazoló fénymásolatokat. Új nyomtatványmodell került forgalomba a munkaszerződéses alkalmazottak számára, és más modell a nem szerződéses biztosítottak részére.

3.2. A 926/2001-es sz. kormányrendelet (613/2001-es sz. H. K.) minden véradási alkalomra 200 000 lejre növeli a vérdonoroknak fizetendő pénzösszeget, valamint 500 000 lejre minden ötödik alkalom esetében.

3.3. Az 1010/2001-es sz. kormányhatározat (649/2001-es sz. H. K.) tartalmazza a havi munkanélküli-alap közlését szolgáló új típusnyomtatványt, amelyet a következő hónap 20-áig kell letenni az átutalt pénzösszeg utalványának fénymásolt példányával együtt.

3.4. Az 1037/2001-es sz. kormányhatározat (671/2001-es sz. H. K.) 2002.03.01-től 2003.03.01-ig 1 750 000 lejre változtatja a havi 170 óra ledolgozott munkaidőre számított bruttó minimumbért.

4.1. A 117/2001-es sz. sürgősségi kormányrendelet (613/2001-es sz. H. K.) megváltoztatja és kibővíti a 27/2001-es sz. kormányrendeletet a termékekre befizetendő luxusadó területén, továbbá új normákat vezet be a lopás, adócsalás megelőzésére.

4.2. Az 1950/2001-es sz. pénzügyminisztériumi rendelet (646/2001-es sz. H.K.) jóváhagyja a TVA-visszaigényléskor alkalmazandó módszertani normákat.

4.3. Az 1/2001-es sz. pénzügyminisztérium központi adózási osztályának rendelete (652/2001-es sz. H. K.) előírja a 17/2000-es sz. sürgősségi kormányrendelet (TVA-alkalmazás) következő cikkelyeinek mikénti értelmezési módját: 2, 6-A.h)2, 17 B.a, 17 B.m és 20.

4.4. Az 547/2001-es sz. törvény (676/2001-es sz. H.K.) jóváhagyja a 17/2000-es sz. sűrgősségi kormányrendeletet a TVA alkalmazására vonatkozóan, amely szerint AFA-t kell fizetni ha az év kezdetétől számított forgalom meghaladja a 125 millió lejt.

A TVA-visszafizetés havonta igényelhető.

4.5.Az 1114/2001-es sz. kormányrendelet (735/2001-es sz. H.K.) tartalmazza és jóváhagyja a román vámrendszer módszertani normáit, és hatályon kívül helyezi a 626/1997-es sz. (271/1997-es sz. H. K.) és a 91/2000-es sz. (59/2000-es sz. H. K.) kormányhatározatokat.

4.6. A 158/2001-es sz. kormányrendelet (767/2001-es sz. H. K.) tartalmazza a luxusadó alkalmazására vonatkozó normákat.

5.1. A 492/2001-es sz. törvény (623/2001. sz. H. K.) kibővíti a 109/1997-es sz. törvényt a gazdasági és szociális tanács szervezésére és működésére vonatkozóan.

5.2. A 2/2001-es sz. országos értékpiac-felügyelet által kiadott rendelet (608/2001. sz. H. K.) visszavonja a tőzsdepiacról és a RASDAQ-ról azokat a kereskedelmi egységeket, amelyek részvényeseinek száma 100 alatt van, és/vagy az alaptőkéjük kevesebb 500 millió lejnél, ha maximum 90 nap alatt nem tesznek eleget az új elvárásoknak (a fenti kritériumok betartása).

5.3. A 976/2001-es sz. kormányrendelet (633/2001 H. K.) megváltoztatja a 13. cikkely első bekezdését, a 30/2001-es sürgősségi kormányrendelet alkalmazására vonatkozó módszertani normáit, amely szerint minden megművelt mezőgazdasági terület után egymillió lej pénzkielégítésre jogosultak a tulajdonosok vagy bérlők.

5.4. Az 523/2001-es sz. törvény (653/2001. sz. H. K.) hatályon kívül helyezi a 31/1997-es sz. sürgősségi kormányrendeletet a külföldi beruházókat érintő kedvezményeket illetően.

5.5. A 632/2001-es sz.törvény (749/2001-es sz. H. K.) szerint a román gyártmányú mezőgazdasági gépek vásárlására szánt kedvezményeket a (36/1999-es sz. kormányrendeletben) eltörlik.

6.1. A 71/2001.08.30-as sz. kormányrendelet (538/2001-es sz. H. K.) tartalmazza az adószakértői tevékenység jogi feltételeinek megszervezését és működését. E szakengedéllyel rendelkezők foglalkozhatnak még könyvvizsgálással, pénzügyi auditálással, valamint adószakképzéssel is.

6.2. A 72/2001-es sz. kormányrendelet (540/2001-es sz. H. K.) megváltoztatja és kibővíti a 119/1999-es sz. kormányrendeletet a belső auditálás és a pénzügyi előellenőrzés alkalmazását illetően.

6.3. A 75/2001-es sz. kormányrendelet (540/2001 H. K.) határozata szabályozza az adószakértői bizonyítvány megadására vonatkozó szervezési és működési normákat.

6.4. A 9/2001-es sz. pénzügyi auditáló szék határozata (574/2001-es sz. H.K.) tartalmazza a folytonos szakképzés módszertani normáit (20 óra szervezett képzés és 20 óra magánképzés).

6.5. A 486/2001-es sz. törvény (614/2001-es sz. H. K.) jóváhagyja a 225/2000-es sz. sürgősségi kormányrendeletet és kibővíti a 119/1999-es sz. kormányrendeletet a belső auditálás és a pénzügyi előellenőrzés terén.

6.6. Az 1988-as sz. pénzügyminisztériumi rendelet (662/2001-es sz. H. K.) előírja, hogy auditálni kell azokat a kereskedelmi társaságokat, amelyek évi forgalma meghaladja a 3 milliárd lejt.

7.1. A 1020/2001-es sz. kormányhatározat (659/2001-es sz. H. K.) ösztöndíjakban részesíti a falun született és az egyetem